

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

'Ενταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
'Ἐν τῇ λοιπῇ 'Ελλάδι ἐτησίᾳ » 14.
'Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. 'Εκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατοίχας, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

'Ἡ 'Ελλάς ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ

'Ἡ ἀνάκλησις τοῦ 'Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

'Ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ τῆς 'Αγγλίας ἐδημοσιεύθησαν ἐπίσημα ἔγγραφα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ Θεσσαλίας. Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, οἵτινες ἄλλως πως ἔμαθον τότε τὰ γενόμενα ἐκ τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἀνακοινώσεων, ἀφηγοῦμεθα ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων τούτων κατὰ ἱστορικὴν τάξιν.

Τὴν λυπηρὰν ταύτην ἱστορίαν ἀρχίζει ἔγγραφον τοῦ Σερβέρ-πασα ἀναγγέλλοντος εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ Μουσούρον-πασᾶν, ὅτι σῶμα 20,000 ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦτο ἐτοιμον νὰ εἰσελάσῃ εἰς Θεσσαλίαν, συνάμα δὲ γνωστοποιούντος τὰ μέτρα, ἅτινα ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἡ Πύλη κατὰ τῆς 'Ελλάδος. Ἀκολούθως ἔπεται ἔγγραφον τοῦ αὐτοῦ τούρκου πολιτικοῦ ἀγγέλλοντος εἰς Λονδίνον, ὅτι αἱ φόβοι τὸν ἐπηλύθευσαν καὶ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διέταξε τὸν στρατὸν νὰ διαβῇ τὰ σύνορα, ὅπως προέσπιση χριστιανούς καὶ τούρκους, «ἐνῶ ἡ τάξις εἰς τὰ βιλαετία 'Ιωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης οὐδέποτε εἶχε διαταραχθῆ».

Μετὰ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀμέσως ἔπεται ἕτερον τοῦ Δέρβυ πρὸς τὸν κ. Οὐίνδαμ γνωστοποιούντος ὅτι ὁ ἐν 'Αθήναις πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας παρηγγέλθη νὰ ποιῆσῃ ἐντόνους παραστάσεις διὰ τὸ κίνημα τῆς 'Ελλάδος καὶ νὰ συστήσῃ τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὁ Δέρβυ συνάμα παραγγέλλει τὸν Οὐίνδαμ νὰ υποστηρίξῃ τὰς παραστάσεις τοῦ γάλλου συναδέλφου ἐπαναλαμβάνων τὴν προηγουμένην διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ 'Αγγλίξ θὰ ὑπεστήριζε τὸν ἐν Τουρκίᾳ (!) ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ὅταν ἤρξεται ἡ στιγμή τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀπορροσούντων ζητημάτων.

'Αληθῶς ἔπεται ἀκολούθως ἔγγραφον, καθ' ὃ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀκούσει ὅτι τουρκικὸς στόλος ἔπλεεν εἰς Πειραιᾶ, ἐτηλεγράφησε δὲ τῷ ἐν 'Αθήναις πρεσβευτῇ αὐτῆς νὰ ποιῆσῃ ἐντόνους παραστάσεις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάκλησιν, παριστῶν ὅτι αὐστηρῶς θὰ καταδιώκετο τὸ ληφθὲν μέτρον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς συνδιασκέψεως. Ὁ κ. Τισσώ εἶχε παραγγελοῦν προσέτι νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ἐν 'Αθήναις συναδέλφων του, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἄλ-

λων ἔγγυητριῶν δυνάμεων πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν, ἥλιπε δὲ οὕτως ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις νὰ προλάβῃ ἀντεδικαιώσεις τοῦ τουρκικοῦ στόλου.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω κατεσπευσμένα ἔγγραφα, ἔπεται ἀμέσως ἔγγραφον τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη ἀγγέλλοντος τῷ κ. Γενναδίῳ, ὅτι «τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα διέβησαν τὰ σύνορα πρὶν ἢ γείνη γνωστὴ τῇ κυβερνήσει ἡ ὑπογραπὴ τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τῆς ἀνακωχῆς. 'Ἐὰν αἱ δυνάμεις, προσέθετο τὸ ἔγγραφον τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐγγυῶνται τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας (!) καὶ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως εἶνε εὐδιάθετος νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάκλησιν τῶν στρατευμάτων». Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ποιεῖ ἀμέσως κατάδηλον τὴν ἀμνηχανίαν, εἰς τὴν εὐρέθη ἡ κυβέρνησις προβάσασ εἰς τὴν διάβασιν τῶν συνόρων ἀνευ ὑπολογισμῶν.

'Ἦδη ἡ Πύλη ἐτοιμάζεται. Ὁ κ. Βάδιγκτων ἔμαθεν ἀμέσως ὅτι ὁ τουρκικὸς στόλος, ἀχρηστος πλέον ἐν Εὐζείνῳ, διστάχθη νὰ πλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ ὅπως προσβάλλῃ τὰς 'Αθήνας. «Τοῦ κινδύνου οὕτως ὄντος ἐπείγοντος, γράφει ὁ ἐν Παρισίοις Λάβουρ, ὁ κ. Βάδιγκτων θεώρησεν ἐπ'ἀνάγκης νὰ συστήσῃ ἐντόνως τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ» ἵνα δὲ μὴ χάσῃ καιρὸν ὁ κ. Βάδιγκτων, διότι ὁ στόλος πιθανῶς θὰ ἔπλεε τάχιστα, προέβη εἰς τὸ διάδημα τοῦτο καὶ χωρὶς νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων.

'Ο κ. Δηλιγιάννης ἰδὼν ἀμέσως τὸν κ. Οὐίνδαμ τῷ ὤμιλησε μετὰ ζωηρᾶς ἀνησυχίας περὶ τῆς ἐνεστώσης θέσεως τῆς 'Ελλάδος, καὶ εἶπεν ὅτι ὁ στρατηγὸς Σούτσος ἦτο διατεταγμένος νὰ μὴ πράξῃ τι τὸ δυνάμενον νὰ ἀλλοιώσῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς εἰσόδου τῶν στρατευμάτων εἰς τὸ τουρκικόν. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, 4 Φεβρουαρίου, αἱ πρεσβευταὶ τῶν δυνάμεων Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ 'Ιταλίας, ὁ γερμανὸς ἐπιτετραμένος καὶ ὁ κ. Οὐίνδαμ, συνήλθον παρὰ τῷ κ. Σαβούρφ, ὅπως συσχεθῶσι περὶ τῶν ληπτέων μέτρων εἰς ἀγαθῶσι τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐκ-θεσεως δυσχεροῦς καὶ κινδυνώδους· ἐκεῖ δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη συνστάχθη ἀπὸ κοινού τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ὅπως μὴ ἀπολεσθῆ καιρὸς ἐπὶ ματαιίῳ:

«ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις.

» Ὁ τουρκικὸς στόλος θ' ἀφίχθη πιθανῶς αὔριον ἐνώπιον τοῦ Πειραιῶς. Πασῆς σπουδαίας ἀντιστασεως ὄσης ἀδυνάτου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις σκέπτεται νῦν ἐὰν

δὲν πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰς φιλικὰς ὑπηρεσίας τῶν μεγάλων δυνάμεων, νὰ εἰσακούσῃ τὰς συμβουλὰς, ἃς θὰ τῇ ἀπηύθυνον αὐταὶ καὶ ν' ἀνακαλέσῃ τὰ στρατευματὰ τῆς ἐκ Θεσσαλίας ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄρω, ὅτι ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης θὰ τύχῃ ἐξασφαλίσεως καὶ ὅτι τὰ συμφέροντά του θὰ ἐπασχολήσωσι τὸ συνέδριον. Ζητῶ ὀδηγίας δι' ἐνδεχομένην περίπτωσιν. Πάντες οἱ συνάδελφοί μου προβαίνουν εἰς παραπλήσιον διάδημα».

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο εἶνε λυπηρότατον διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ὁ κ. Δηλιγιάννης ὄχι μόνον ἐπικαλεῖται τὴν φιλικὴν ἐπέμβασιν τῶν δυνάμεων ἀλλὰ καὶ προκαλεῖ αὐτὰς νὰ τῷ ἀποτείνωσι συμβουλὰς οἷας αὐτὸς θέλει. Ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων τηλεγραφοῦσι: «Πάσης ἀντιστάσεως οὐσῆς ἀδυνατοῦ . . . » Ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς ἦτο ἀδύνατον ν' ἀντισταθῆ, διατὶ διέταξε τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν νὰ διαβῆ τὰ σύνορα; Δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ κυβερνήσεως ἀντίστασιν τῆς Τουρκίας ἀποστέλλουσα τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς Θεσσαλίαν; Ἀφοῦ δὲ ὁ κ. Κουμουνοῦρος ὠνόμαζε πτώμα τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διαβάσεως τῶν συνόρων καὶ ἐμυκτήριζε τοὺς ἄλλους, διότι ἐφοβοῦντο αὐτὸ τὸ πτώμα, διατὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐγκρίνει τὴν ἔκφρασιν πάσης ἀντιστάσεως οἷσης ἀδυνατοῦ» ἀκαταδικάζων ἐκ τῶν προτέρων σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον μετὰ τόσας θυσίας καὶ τόσας προπαρασκευὰς καὶ τόσας συζητήσεις ἐν τῇ βουλῇ; Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπερ θεωροῦμεν ὡς καταδικὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Σήμερον δὲν εἶνε καιρὸς συζητήσεων.

Ταῦτα ἐγίνοντο τῇ 4 Φεβρουαρίου, τῇ δὲ ἐπομένῃ (5 Φεβρουαρίου) ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔγραψε τῷ κ. Γεωργιάδῳ: «Σπεύδω νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς, ὅτι ἡ κυβερνήσις τοῦ βασιλέως διέταξε τὰ διαβάντα τὰ σύνορα στρατευματα νὰ μεινώσιν εἰς ἃς θέσεις θὰ εὐρίσκωνται ὅταν θὰ λάβωσι τὴν διαταγὴν. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβη ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ὅπως καταστήσῃ κατὰ δὴλον τὴν πρόθεσιν τὴν ὑπαγορεύουσαν τὴν εἴσοδον τῶν στρατευμάτων εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας καὶ περιμείνει τὰς ἀποφάσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπὶ τοῦ προηγουμένου μου τηλεγραφήματος».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῶν δυνάμεων ἔφθασεν ὡς ἐξῆς διὰ τοῦ λόρδου Δέρβυ: «Ἡ κυβερνήσις τῆς ἀνάσσης δὲν ἐννοεῖ τί ἀκριβῶς σημαίνει ἡ ἐγγύησις τῶν δυνάμεων ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἐὰν σημαίνει ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας καὶ αἱ λοιπαὶ κυβερνήσεις ὀφείλουσι νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἐπιρροὴν τῶν καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως προλάβωσι βιαιοπραγίας κατὰ τοῦ λαοῦ, διαβεβαίω ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς ἀνάσσης θὰ πράξῃ ἐντὸς τῶν μνησθέντων ὁρίων τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν κατ' ἀνάγκην βίας».

Τὰ τρεχάματα ἐξηκολούθουν ζωηρότατα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔτρεχε πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς, οἱ πρεσβευταὶ πρὸς αὐτόν, προεξάρχοντος τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Τισσώ, ὅστις ἀπῆτει πάραυτα τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ ἐπικίνδυνον, ὃν συνέτρεχον καὶ οἱ λοιποὶ πρέσβεις, εἰκονίζοντες ὅτι θὰ εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ ἑκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀντίστασις. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀντίστασις. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπεύδει νὰ συνεννοηθῇ τότε μετὰ τῶν συναδέλφων του, μετὰ τοῦ Βασιλέως, ἀλλὰ προηγουμένως ἐπεύδει νὰ ζη-

τήσῃ παρὰ τοῦ Σαβούρω νὰ συμπεριληφθῶσι τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ οἱ ἐπαναστάται εἰς τὴν ἀνακωχὴν, ἀλλ' ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον τοῦτο ὡς μὴ οὐσῆς ἐμπολέμου τῆς Ἑλλάδος. Εἶτα κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης μεταβίβας παρὰ τῷ κ. Σαβούρω ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἐκεῖ συνθηροισμένους πρεσβευτὰς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις «βεβαίαια οὐσα (πόθεν;) ὅτι αἱ δυνάμεις θὰ ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν ἐν πνεύματι δικαιοσύνης τὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν Τουρκίᾳ, πεποιθεῖα εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τῶν δυνάμεων ὅτι . . . πεποιθεῖα πρὸς τούτους ὅτι . . . πεπεισμένη ὅτι . . . διέταξε τὸν ἀρχιστράτηγον νὰ ἐπανεέλθῃ ἐντεῦθεν τῶν συνόρων» χωρὶς νὰ λάβῃ ῥητὴν ὑπόσχεσιν περὶ οὐδενός, ἀλλὰ ἐλπίζουσα ὅτι αἱ δυνάμεις θὰ στέρξωσιν εὐμενῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως περὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῶν ἑλληνικῶν πόθων ἐν τῷ Συνεδρίῳ. Ὁ δὲ κ. Δέρβυ συνεχάρη ἀμέσως τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει διὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ.

Δὲν ἔληξεν ὅμως ἕως ἐδῶ τὸ λυπηρὸν τοῦτο διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν ἐπεισόδιον ὁ κ. Τισσώ ἐπιμόνος ἐζήτηε νὰ ἐμποδισθῶσι καὶ τὰ στίφη τὰ ἐξερχόμενα εἰς Θεσσαλίαν. (Παράδοξος ἡ πρωτοβουλία αὕτη τοῦ κ. Τισσώ). Ὁ δὲ κ. Λαγιάρδος μαθὼν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ ἀνήγγειλε τοῦτο τῇ Ἰψηλῇ Πύλῃ καὶ ἐζήτησε ν' ἀνασταλῶσι τὰ ληφθέντα παρ' αὐτῆς μέτρα. Ὁ τούρκος πρωθυπουργὸς ὅμως ἐπέμενε νὰ ζητηθῇ ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐπαναστατικῶν σιφῶν ἅτινα ὡς ἔλεγε διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἄλλως ἐὰν ἐθεωροῦντο τὰ στίφη ταῦτα ὡς ληστρικὰ ὁ τούρκος πρωθυπουργὸς ἐζήτηε κατὰ τινα προϋπάρχουσαν σύμβασιν νὰ συμπράξῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις μετὰ τῆς τούρκικῆς πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν. Ὁ τούρκος πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἔστειλε 3—4 θωρηκτὰ εἰς Βῶλον ἵνα ἀποβιβάσωσι στρατὸν, ποιήσουν δὲ καὶ διαδήλωσιν εἰς Σῦρον καὶ Πειραιᾶ ἂν δὲν ἀνεκαλεῖτο ὁ στρατός, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι ἅμα ἤθελε λάβει τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς ἀνακλήσεως ἤθελε διατάξῃ τὰ μὲν θωρηκτὰ νὰ σταματήσωσιν εἰς Βῶλον, ν' ἀνακληθῇ δὲ ἐκ Θεσσαλίας καὶ ὁ ἄτακτος στρατός. Ἀκολουθῶς ὁ κ. Λαγιάρδος παρήγγειλε τῷ κ. Κουντουριώτῃ νὰ κοινοποιήσῃ πάραυτα εἰς τὴν Πύλῃν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ στρατοῦ ἵνα μὴ ἐπέλθωσι συμβάντα δυσχεραίνοντα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν δύο χωρῶν.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συντόμως συμπεραίνομεν δύο τινα ἔχοντα μεγίστην σημασίαν καὶ σπουδαιότητα ἀ. ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀνευ λόγου καὶ ὑπολογισμοῦ ἐξέβησε τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν, β'. ἡλευθέρωσε καὶ τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν ἀπὸ τῆς ἐγγυήσεως ἣν ἔδωκε πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ὅτι ἤθελε προασπίσει τοὺς χριστιανούς τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου. . . ὁ δὲ λόγος εὐνόητος. (Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος»).

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς

πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, αἱ χθὲς κομισθεῖσαι, δημοσιεύουσι τὸ κείμενον ὅλον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, εὐχαριστοῦσας ἐπὶ τῇ ἐκφράσει τῶν συλλυπητηρίων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ βασιλέως Βικτωρος. Ἡ ἀπάντησις αὕτη, ψαριθεῖσα ἐν ἐπευφημίαις, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς τῆς 15/27 Μαρτίου, ἔχει ὡς ἔπεται;

«Κίριε Πρόεδρε,

» Ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐνδόξου μητρὸς παντὸς τοῦ πολιτισμοῦ, ὅθεν ἡ Ἰταλία ἤντησεν ἡμέραν τιὰ τὰς ἱεράς ἐμπνευσεὶς τῶν τεχνῶν τις, τῶν γοκμαμάτων τις, τῶν νόμων τις, προσκλίνουσα εὐλαβῆς, καὶ μὲ καρδίαν συγκεκινημένην, ὅπο αἰσθημάτων ζωηροτάτων εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης.

» Περιδούχοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους! ἡ ψυχὴ ὑμῶν κατενόησε τὸ μέγεθος τῆς ἡμετέρας συμφορᾶς· ἀλλὰ τὴν θιάνοιαν ὑμῶν ὑψούντες εἰς σφαιρὸς ὑψηλοτέρας, εἶδετε συγχρόνως τὸν τάρον αὐτοῦ, ὑπὸ ζωηροτάτου φωτός περικλυτοῦ γαζομένου, καὶ ὑπερ αὐτῶν ἐγειρομένην τὴν μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα τοῦ ἔθνους, ὅπερ ἐπέζη τοῦ μεγάλου τεχνίτου αὐτοῦ καὶ ἔσται τὸ κῆρυξ μνημεῖον τῆς δόξης του.

» Χυχαριστοῦμεν ὑμῖν, ὡ ἀντιπρόσωποι τῆς εὐγενούς καὶ ἐλευθερᾶς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῷ φόρῳ τῶν δακρύων καὶ τῆς τιμῆς, ἣν ἀπεδοτε τῷ Βίκτορι Ἑρμανουίλ, τῷ μεγίστῳ τῶν βασιλέων· μεγίστῳ ὄντως, διότι κατώρθωσε νὰ συνοψίσῃ ἐν αὐτῷ τὴν διάνοιαν τοῦ λαοῦ του, νὰ συναθροίσῃ τὰς μεγάλας παραδόσεις αὐτοῦ, νὰ ἐμπνευσθῇ ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἐν τῇ δυσμυρίᾳ νὰ μὴ ἀπελπισθῇ διὰ τὸ δίκαιόν του, ν' ἀντιστῆ, νὰ ἐπιμείνῃ, ν' ἀγωνισθῇ καὶ νὰ ἀξιώθῃ ὅπως ἐντός τῶν τειχῶν τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, χαιρετηθῇ ὡς πατὴρ τῆς Πατρίδος.

» Ἀναμνησκόμενοι τὰς μακρὰς ἀντιδράσεις, τοὺς διαρκεῖς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας, τὸ ἔτη τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιμόνου ἐργασίας, δι' ἧν μόνη ἡ Ἰταλία κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, ὁ νοῦς ἡμῶν ἀναποδράστως ἐμελλε νὰ στραφῇ πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἱερούς κατεστῆσαντο τῇ ἡμετέρᾳ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἡμετέρῳ σεβασμῷ, ἡ κοινότης τῶν συμφορῶν, τὸ αὐτὸ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πάθος, αἱ αὐταὶ προσπάθειαι, αἱ αὐταὶ πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἰδίων δικαιωμάτων μάχαι.

» Οὔτε ἐλθομένησμεν, οὔτε θὰ λησμονήσωμεν ποτέ, ὅτι ὑπὸ τὴν ὑμῶν σιμαίαν εὐρον ἄσυλον οἱ γενναῖοι πρόδρομοι τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, ὅτι ἐπολεμηθῆσαν οὗτοι μεθ' ὑμῶν καὶ πλείονες τοῦ ἑνός, θνήσκοντες ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς ἐνδόξου χώρας ὑμῶν, ἐπρόφεραν, ἀρήκτως συνδεδεμένα τῷ ἱερῷ ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, τὰ ὀνόματα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

» Ἐνεκὰ τῆς ἱεράς ταύτης ἀλληλεγγύης, τὸ ἰταλικὸν ἔθνος κύλογγεσε τὸ γενναῖο φρον ἑλληνικὸν ἔθνος, ἠννόησεν, ὅτι συνδέεται πρὸς αὐτὸ διὰ τῶν δεσμῶν ἱερᾶς ἀγάπης, καὶ σήμερον, ἐνώπιον τῆς πανηγυρικῆς ἐκφράσεως τοῦ πέθους καὶ τῆς ἐλπίδος, ἣτις ἐρεχεται πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἱερῶν ὀχθῶν τοῦ Κηφισοῦ, ἐμπνεόμενον ἐκ τῆς μεγάλης ψυχῆς τοῦ Βασιλέως, δι' ἡμετέρας ἐσεσθέντα, ὀδηγούμενον ὑπὸ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις ἐγένετο ὁ ἄξιος Διαδόχος τοῦ ἀδρείου ἐκείνου καὶ ἐκ τῆς πίστεως εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν Δικαιοσύνην, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἢ μίαν καὶ μόνην εὐχὴν ταύτην: Ὁ Θεὸς ἂς προστατεύῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἴθε νὰ δυνήθῃ αὐτὴ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν θέσιν, εἰς ἣν παρέχουσιν αὐτῇ δικαιοσύνη καὶ μεγαλειότης τῆς ἱστορίας της, ἡ ἀρχαία κληρονομία τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης, αἱ εὐγενεῖς κλίσεις τῶν κατοίκων της, τὸ μεγαλεῖον τῶν θεσιῶν καὶ τῶν συμφορῶν, ἡ ἀπαράβατος πίστις τοῦ βασιλέως της.»

Τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης διέκοψαν πολλὰς αἱ ἀνευφημίαι καὶ αἱ ἐπιδοκιμασίαι τῶν Βουλευτῶν.

(Γηλέγραφος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

» Ἡ Ἑθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου ἐπανηγυρίσθη τὸ παραβλὸν Σάββατον μετὰ πολλῆς ἀξιοπρεπείας. Ἡ συν-

ἦθης δυσζολογία ὡς καὶ μνημόσυνον, τελεσθὲν ὑπὸ τῆς Δημαρχίας ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν καὶ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισαμένων, ἐγένοντο ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐμπνεύσεως, καθ' ἣν διεκρίνοντο οἱ κ. κ. πρόξενοι, αἱ ἐγγῶοι ἀρχαί, δημοσίαι καὶ δημοτικαί. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ δέουσα ἐπίσκεψις ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, κάτωθι τοῦ ὁποῦ παρήλασεν ἡ μουσικὴ πιανίζουσα. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ὁ ἐνταῦθα Σύλλογος τῆς «Ἀδελφότητος» ἐτέλεσεν ἐν τῷ κεντρικῷ Δημοτικῷ σχολεῖῳ τῶν ἀρρένων πολιτικῶν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων, καθ' ὅ, ὡς προαναγγείλαμεν, ὁ Διευθυντὴς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς, πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης κ. Μεθόδιος, καταλληλότερον τῇ ἡμέρᾳ ἀπήγγειλε λόγον ἐν μέσῳ ἐλεγκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ κ. Μεθόδιος λίαν ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ πολλῆς εὐφροαθείας ἀνέπτυξε περιληπτικῶς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τακτὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα κατορθώματα τῶν πατέρων ἡμῶν. Τὸ πλῆθος συγκεκινημένον ἐπὶ τούτοις ἐχειροκρότησε τὸν ῥήτορα καὶ ἀπήλθεν. Ὁ δὲ ἔθνομος ποιητὴς καὶ φιλόπατρις Ἑλληὴν κ. Ρίζος, τέως Διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ τμηματός Κυκλάδων, πατριωτικώτατον καὶ ἐρέτος ἐξεφώνησε λόγον ἐν τῇ πλατεῖᾳ Λεωτσάκου, ἐξυμνήσας καὶ οὗτος ἐνθουσιωδῶς τὰς ἀρετὰς καὶ τα ἀνδραγαθήματα τῶν προγόνων μας. Τὸ ἑσπέρας ἐφωταγωγῆθησαν ἅπαντα τὰ δημοσία καὶ δημοτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ οἰκίαι, πρὸ πάντων δὲ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Λεωτσάκου, ἔνθα συρρέουσιν τοῦ πλῆθους ἐκάλεσαν διάφορα πυροτεχνήματα, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

— Ἡ «Ἐπανάστασις» ὀρθῶς ποιούσα ὑποδεικνύει τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀρχῇ τὰς ἐλλείψεις τοῦ κλήρου, καὶ πιστεύομεν ὅτι οἱ δύο ἱερεῖς οἱ ἀναμειγνύομενοι εἰς τὰς ἐπιστασίας τῶν κηδειῶν δὲν θὰ ἀναμιχθῶσι πλέον εἰς αὐτάς. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως βαπτιστήριον ἔχει ἄδικον νὰ μὲμφηται τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀκοσμίαν, διότι τοῦτο εἶναι καθήκον τῶν νεωκόρων. Οἱ δὲ νεωκόροι δὲν ὑπόκεινται τοῖς ἐφημερίοις εἰμὴ ὁσάκις πρόκειται νὰ ὤφελθῶσιν, εἰς ὅλας δὲ τὰς ἄλλας περιστάσεις ἀνήκουσι τοῖς ἀγίοις ἐπιτρόποις, οἵτινες δι' αὐτῶν ἐκτελοῦσι τὰ τῆς καθαρῆς τῶν Ναῶν. Οἱ ἱερεῖς λοιπὸν καθίστανται ὑπόλογοι μόνον διὰ τὴν ῥυπαρὰν καθίσταται θυσιαστηρίου, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὰ ἀράχνια τῶν ὑπογείων θόλων.

— Ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει συνεληθῶν ὁ ἐνταῦθα δικηγορικὸς σύλλογος ἀπέστειλε συλλυπητήριον τηλεγράφημα τῷ συντάκτῃ τοῦ «Χρόνου» καὶ τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ ἀτυχοῦς Ὀγλ.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐπανηγυρίσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Γήνῳ. Τὴν τελετὴν διεξήγαγεν ὁ ἐξ Ἀθηνῶν χάριν τῆς πανηγύρεως μεταβάς ἐκεῖσε Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Νικόλαος, κατὰ τὴν ἐπιπέσει λόγον ἐξεφώνησε ὁ εὐγλωττος ἀρχιμανδρίτης κ. Δ. Λάπτας. Παρευρέθησαν ἐν τῇ τελετῇ ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Μαυρομάτης καὶ ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ τοῦ τόπου ἀρχαί.

— Ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου κατὰ τὴν ἐν Τίνω λιτανείαν, ἣτις γίνεται μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐπιστραφεῖς κατὰ τύχην ἐκ τῶν προφυλαίων τοῦ Ναοῦ, καὶ ἰδὼν τὸ παρακολουθοῦν τὴν τελετὴν πλῆ-

θος, τὸ πρᾶγματι ἅπαντα τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμόν ἀντιπροσωπεύον, τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, ὅπερ ἀληθῶς ἐν πίστει καὶ εὐσεβείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ οἶδε λατρεύειν τὸν Κύριον, τοσοῦτον συνεκινήθη, ὥστε ἐξ ἀπροόπτου καὶ ἄνευ προπαρκασκευῆς ἐνθουσιώδη καὶ πλήρη εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας ἀπέτεινε λόγον πρὸς τὸν περιούσιον τοῦ Κυρίου τοῦτον λαόν, εὐχθηεὶς ἅπασιν ὅ,τι πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά ἰδίᾳ εὐχεται καὶ εὐλογῆταις ἅπαντας διὰ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας.

— Ὁ τοῦ Παγασσητικοῦ κόλπου ἐξεληθὼν τουρκικὸς στόλος ἀπέπλευσεν εἰς τὸν Θερμαϊκόν. Ἀτμόπλοον κατεσκόπευε τὴν ἀπὸ Κωφηρέως ἄχρι Θερμαϊκοῦ θάλασσαν. Δύο θωρηκτὰ ἐναυλόχουν, τὸ μὲν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, τὸ δὲ παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Κασσάνδρας. Καὶ ὅμως ἑλληνικὸν ταχύπλοον ἀπετόλμησε νὰ ἀποπλευσῆ εἰς τὰ παράλια τοῦ Ὀλύμπου, ὅπως μεταφέρει πολεμφοδία καὶ ἐπικουρίαν ἀνδρῶν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας· ἀλλ' ἐνῶ προσήγγιζεν εἰς τὴν Κασσάνδραν, τουρκικὸν θωρηκτὸν ἐπιφανὲν ἤρξατο νὰ τὸ καταδιώκῃ. Τὸ ἑλληνικὸν ταχύπλοον, ἐφ' οὗ ἐπέβαινον, πλὴν τῶν πεντήκοντα ναυτῶν τοῦ πληρώματος καὶ 360 περίπου ὀπλιται ὑπὸ τὸν ὀπλαρχηγόν Ι. Δ. Ὀλύμπιον καὶ τὸν σωματάρχην Γουλιαν Νέλαν, ἠναγκάσθη νὰ ἀλλάξῃ διεύθυνσιν, ἀλλ' αἶρνης ἐπεράνη ἀπ' ἐνός· μὲν τὸ «Ἴτσεδίν», καὶ ἀπ' ἐτέρου ἕτερον τουρκικὸν πολεμικόν, πλέοντα δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ τῶν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ. Ὁ ἑλλιν πλοίαρχος ἀναπτύξας θαυμασίαν ναυτικὴν ἰκανότητα κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τοὺς καταδιώκοντας αὐτὸν καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀτμόπλοιο καταπλευσας εἰς Σκιάνον. Ταῦτα κατὰ τὴν «Καρτερίαν».

— Μετὰ τὰ ἐν Ἠπείρῳ συμβάντα, οἱ εἰς τὰ ἀπέναντι παράλια εὐρισκόμενοι λιπίδες καὶ γκέγκιδες ἵστανται ἐνοπλοὶ καὶ πυροβολοῦσι κατὰ τὴν ἐμφάνισιν οἰουδήποτε πλοιαρίου φέροντος ἑλληνικὴν σημαίαν, ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀκτοπλοία καὶ ἡ ἀλιεία τῆς Κερκύρας ἐνυπαρκώθησαν, διότι τὰ πληρώματα τῶν πλοιαρίων ἐκείνων, ἅτινα προσεγγίζουσιν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Ἠπείρου ἐκτίθενται εἰς προφανῆ κίνδυνον.

— Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν τὸ 32ον φυλλάδιον τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ. Περιέχει δὲ τὰ ἑξῆς: 1) Προξενικὴ προφυλάκισις ὑπὸ τοῦ κ. Δ. 2) Ἀστυνομικὴ φυλακὴ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σ. 3) Οἰκοδομὴ Μονωτικῶν Φυλακῶν ὑπὸ τῆς κ. Α. Ο. 4) Ἐργασίαι Κακουργιοδικείου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Π.

Ἐπιστολὴ μηγὸς πρὸς φυλακισμένον υἱὸν ἡς.

... Παδί μου Ὁ Θεὸς ἐπῆρε τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἄφθσεν ἐμὲ νὰ βραχνίζωμαι εἰς τὴν δυστυχίαν τῆς φυλακῆς σου. Τὴν ἡμέραν ἢ θάλασσα με παρηγορεῖ· βλέπω τὰ πλοῖα νὰ περνοῦν καὶ περιμένω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ σὲ φέρῃ. Τὴν νύκτα ἀκούω τὰ πατήματά σου εἰς τὴν αὐλήν· ἐρήμωσε καὶ αὐτὴ καθὼς καὶ ἡ μαῦρη σου ἢ μάνα

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφικθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 24/5 Ἀπριλίου. — Νεκρὸς Ὀγλ εὐρέθη ἀκέρφαλος. Οἱ τούρκοι τῆς Καρδίτζης ἀπεκρούσθησαν. Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ ἐψήφισεν αὔξασιν τῶν φόρων. Δύο Ἀγγλικά ὀπλιταγωγά διατάχθησαν νὰ ἀποπλευσῶσιν. Ἡ Ῥωσσία ἐκάλεσε τὸ Μαυροβούνιον νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς πόλεμον. Οἱ Σέρβοι βεδίζουσιν εἰς Ἀρίαν. Ἡ Ῥωσσία ἠπειλήσεν ἀφοπλισμὸν τῆς Ῥουμανίας ἀντιτεινούσης εἰς

τὴν διάβασιν τῶν Ῥωσσικῶν στρατευμάτων. Οἱ τούρκοι τοῦ Βουγιούκ-δερέ χαρακοῦνται δραστηρίως.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 25/6. — Ὁ Ναύαρχος Χόρνβου εἰσῆλθεν εἰς Κων/πολιν. Ὁ στόλος τῆς Μάγχης μένει προσωρινῶς εἰς Μελίτην. Κομητᾶτον Μόσχας διοργανίζει στόλον ταχύπλων ὅπως καταστρέψωσι τὸ ἐχθρὸν ἐμπόριον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 26/7. — Ὁ Ἀγγλὸς Πρόξενος ἀπαιτεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀγλ. Ἡ Ἀγγλία καθιστῶσα ὑπευθύνους τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς περὶ δολοφονίας συνέστησεν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν. Ὁ Χόβαρτ ἐπέστρεψεν εἰς Βῶλον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 26/7. — Ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς Τουρκίας τὸν στόλον τῆς ὅπως διαθέσῃ αὐτὸν ἐν περιπτώσει πολέμου κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Λαγυάρδος ἐζήτησεν ὀριστικὴν ἀπάντησιν παρὰ τῆς Πύλης.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 27/8. — Ἡ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη ἐντόνως διὰ τὰς σφαγὰς τῶν γυναικοπαίδων. Λαμπρότατη κηδεῖα γενήσεται αὔριον Ὀγλ μεταφερομένου ἀκεφάλου δι' Ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίου. Οἱ Κρήτες συνέστησαν δικαστήρια ἐν Κρήτῃ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 27/8. — Οἱ Ῥῶσοι προσπαθοῦσι νὰ πείσωσιν τὴν Τουρκίαν ὅπως διακόψῃ τὰς ἐχθροπραξίας τῆς Θεσσαλίας· εἶπον δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ ὅτι ἀναχωροῦσι ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐάν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀποσυρθῇ εἰς Ἴταλίαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 28/9. — 8,000 γυναικοπαῖδα Θεσσαλίας εἰσῆλθον εἰς Λαμίαν. Ἀφικομένου τὴν νύκτα τοῦ νεκροῦ Ὀγλ ἡ κηδεῖα γενήσεται αὔριον. Ὁ Γορτζιαῶν δὲν ἀντιτείνει νὰ ὑποβάλλῃ τὸ ζήτημα τῆς Βασαφάβιας εἰς τὸ Συνέδριον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 28/9. — Ὁ Βήκονσφιλδ εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὅτι πᾶσα ἐλπίς συνεδρίου ἐξέλειπεν, ἀπασῶν τῶν δυνάμεων ὀπλιζομένων καὶ τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους ἀπειλουμένου ἢ Ἀγγλία ὀπλιζέται.

Ὁ ἰατρὸς κ. Α. Ξανθάκης καὶ ὁ ὀφθαλμιατρὸς κ. Ε. Δεκάρος λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωσι το σεβαστὸν κοινὸν ὅτι εὑστήσαν ἡδὴ ἱατροχειρουργικὸν καὶ ὀφθαλμιατρικὸν θεραπευτήριον, κάτωθεν τοῦ Β. Γυμνασίου. Παρεκτὸς τῶν ἱατροχειρουργικῶν νοσημάτων ἐν γένει ὁ Κύριος Ξανθάκης εἰδικῶς καταγίνεται εἰς τὰ συφιλιδικὰ νοσήματα καὶ εἰς τὰ τοῦ λαίμου καὶ ὤτος.

Τὸ θεραπευτήριον μένει ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 9 μέχοι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 5 μ. μ. — Ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 10 π. μ. καθεκάστην εἰσὶ δεκτοὶ ὁ ὡ ρ ε ἄ ν οἱ ἄποροι.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΡΑΓΚΗ

Τὰ ὑπο τοῦ κ. Α. Γαγκου τέως κατεχόμενα ὑπ' ἐνοίκιον ΔΥΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ἐνοικιάζονται ἢ πωλεῦνται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Γαβριὴλ Ἀράγκη.

ΑΤΜΟΛΕΒΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΗΧΑΝΗΣ

ἐφηρμοσμένης ἐπ' αὐτοῦ, κινουμένου ἐφ' ἀμάξης (Locomobile), δυνάμεως ἵππων 7, ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».